

Sembla que parlis de mi

Lluís Gavaldà explica la vida de les seves cançons en el llibre «Lletres»

Foto: Jordi Jon Pardo

Tornes demà, he de trobar flors de taronja, espelmes i esponges. Estenc la roba al celobert amb ulleres de sol, per no ensenyar les marques que encara guardo dels llençols sense rentar que sempre fan olor de tu. Que arribi l'agost feixuc i mandrós. Por de parlar de dir alguna cosa que no et pugui agradar. Trenca'm a bocins i endevina quina peça em rovella els ossos. Per mi no pateixis si vols pots fer la teva i jo vaig fent. El que dura el cafè és una estona de cel. Cap al vespre estàs trist i no saps on anar, i et prepares un whisky i no te'l pots acabar. Que no n'hi ha prou amb estimar-se molt.

Per cada disc, una llibreta de quadres. Quan està plena, el disc ja està acabat. I el que hi ha a dins de cop i volta és tan seu com meu com teu. És a dir, no pertany a ningú i al mateix temps és una mica de tots. Lluís Gavaldà al seu nou llibre *Lletres* (<http://www.llibres.cat/products/408239-lletres.html>) (*Bridge*) parla de la vida que hi ha al voltant de cançons seves. A les primeres pàgines arriba l'advertència: "Explicar el significat d'una cançó és la manera més fàcil d'espatllar-ne tota la màgia". Deu ser que més que t'imposin una idea, es tracta que les cançons diguin el que, en el fons i en un moment precís, necessites que et diguin.

En Lluís es defineix com un home que bada. I que mentre bada observa els petits detalls (els clotets que et surten rient, la llargada infinita del teu coll, la parella que cada dimarts queda en aquell bar) que després acabem cantant. La vida que veu a fora. Però n'hi ha una altra que ha

guanyat presència: la de dins. "Amb els anys fa menys angúnia ensenyar les febleses". Ho confessa: "Com més íntim ets més pots tocar el cor de les persones". En té la prova: quan va escriure *Amb els genolls pelats*, després que el seu cosí li recordés les trapellaries que feien de petits, va ser quan li van dir allò de: "N'hauries de fer més com aquesta. Sembla que parlis de mi".

I potser el secret és aquest: gosar ensenyar qui ets, ser prou valent per treure't la disfressa i veure't fràgil o poruc o valent o com sigui que estiguis. Deu ser així com aconsegueix repartir a cada concert una hora i mitja de felicitat. De fet, rere la coberta del llibre, així mig amagat, com si fos un secret, ens ho confessa en veu baixa: "Res té la força evocadora d'una cançó, especialment quan aquesta cançó té la forma, el rostre, la veu i l'olor d'algú que has estimat". I qui sap si Els Pets han celebrat tants anys perquè, en part, han tingut el detall de deixar entre els quadres de cada llibreta un racó perquè cadascú hi digui la seva.

~~Temes~~

~~Cantons~~

~~Poemes~~

Lletres

Lluís
Gavaldà

Lletres (<http://www.llibres.cat/products/408239-lletres.html>)

© Lluís Gavalrà, 2017

© Bridge, 2017